

Benedikt XVI.: sporočila za Veliko noč

Nekaj izbranih besedil iz pridig
in govorov Benedikta XVI. za
veliki teden.

10. Maj. 2011

- Jezus se je kot romar napotil v
Jeruzalem za praznik Pashe. (...) To je
pot do višine križa, do trenutka
ljubezni, ki se izroči. Končni cilj
njegovega romanja je višina Boga
samega, na katero hoče povzdigniti
človeško bitje.

- Človeštvo je uspelo uresničiti mnogo stvari: zmožni smo letenja. Drug drugega lahko vidimo in slišimo ter drug z drugim govorimo od enega konca sveta do drugega. Kljub temu pa je sila teže, ki nas vleče navzdol močna. Skupaj z našimi zmožnostmi ni raslo le dobro. Povečale so se tudi možnosti za zlo, ki se kažejo kot opustujoče nevihte nad zgodovino. Ostajajo tudi naše meje: dovolj je pomisliti na katastrofe, ki so v teh mesecih prizadele in še prizadevajo človeštvo.

- Mi sami smo prešibki, da bi svoje srce povzdignili na višino Boga. Ne zmoremo. Ravno napuh, da hočemo to storiti sami, nas vrže nazaj in nas oddaljuje od Boga. Bog sam nas mora povzdigniti in to je tisto, kar je Kristus začel na križu. Spustil se je do skrajne nizkosti človeškega bivanja, da bi nas povzdignil k Njemu, k živemu Bogu. Postal je ponižen, pravi danes drugo berilo. Samo tako je bil

naš napuh lahko premagan: božja ponižnost je skrajna oblika njegove ljubezni in ta ponižna ljubezen privlači navzgor.

- Iščimo čisto srce in nedolžne roke, iščimo resnico, iščimo božje obličje. Izrazimo Gospodu svojo željo, da postanemo pravični in ga prosimo: Ti nas popelji v višave! Napravi nas čiste! Daj, da nam bo v korist beseda, ki jo pojemo v psalmu med procesijo, to pomeni, da bomo mogli biti del roda, ki išče Boga, “ki išče obličje Jakobovega Boga” (Ps 23, 6).